

мати або натуральний, або трудовий вимір. Застосування трудового та натурального вимірів знайшло втілення в облікових оцінках бази розподілу при нормальній потужності.

Використання обґрунтованих облікових оцінок (естимаций) є важливою запорукою достовірності (надійності) як основної характеристики фінансової інформації. Надійність вимірювань обумовлюється достовірністю та гарантією, яка підтверджувала б можливість перевірки користувачем репрезентативної властивості виміру. Саме тому, не лише точність вимірювань є елементом, який розкриває сутність надійності інформації.

*Ісаншина Г. Ю.,
старший викладач кафедри обліку і аудиту,
Донбаська державна машинобудівна академія*

ОБЛІКОВІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Інноваційна спроможність і технологічна готовність є невід’ємними складовими конкурентоспроможності національної економіки. За даними останнього звіту Всесвітнього економічного форуму про глобальну конкурентоспроможність 2011—2012 рр., Україна посіла 82-е місце серед 142 країн проти 89-го у 2010—2011 рр. У той же час рейтинг України за підіндексом «інновації» у 2011—2012 рр. знизився до 74-го місця проти 62-го у 2009—2010 рр. Значне відставання національної економіки від економіки розвинутих держав світу за рівнем технологічного розвитку та продуктивністю виробництва констатується і в Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері. Така ситуація є результатом нерозвиненості інноваційної інфраструктури, до складу якої віднесені фінансова, інформаційно-аналітична та експертно-консалтингова складові.

Інформаційна функція є основною для системи бухгалтерського обліку. Саме розвиток бухгалтерського обліку витрат на інноваційну діяльність, доходів і фінансових результатів від цієї діяльності повинен забезпечити менеджерів підприємства повною, достовірною та своєчасною інформацією стосовно інноваційного розвитку підприємства. Бухгалтерський облік повинен, на думку проф. М. С. Пушкаря, стати засобом вимірювання різнобічної діяльності підприємства у всій її складності та формування знань менеджерів і підвищення інтелектуального рівня обліковців з

проблем підготовки та використання інформаційних ресурсів для поліпшення управління. Значну увагу вирішенню наукових проблем створення комплексної обліково-аналітичної системи, підпорядкованої цілям стратегічного, тактичного та оперативного управління інноваційним процесом промислового підприємства приділила у своїй роботі О.В. Кантаєва.

Аналіз і вивчення опублікованих з цієї проблеми праць дозволяє стверджувати, що питання обліку витрат, доходів та фінансових результатів інноваційної діяльності потребують подальшого розвитку як у науковому, так і у практичному аспектах.

Метою дослідження є розкриття методики обліку витрат на створення інноваційного продукту та на основі попередніх досліджень розроблення наукових передумов для подальшого розвитку системи обліково-аналітичного забезпечення процесу інноваційного розвитку промислового підприємства.

По аналогії з нормами П(С)БО 16 можемо сформулювати, що прямі інноваційні витрати — витрати, що можуть бути віднесені безпосередньо до конкретного об'єкта витрат економічно доцільним шляхом. Об'єкт інноваційних витрат — інновації, які потребують визначення пов'язаних з їх виробництвом (виконанням) витрат. Облік прямих витрат здійснюється за допомогою рахунку 23 «Виробництво». З метою виокремлення прямих інноваційних витрат слід ввести субрахунок 23-інновації, призначений для обліку прямих витрат, пов'язаних з виробництвом інноваційної продукції. Така модель обліку створить передумови для обґрунтування визнання підприємства інноваційним.

Інноваційне підприємство (інноваційний центр, технопарк, технополіс, інноваційний бізнес-інкубатор тощо) — підприємство (об'єднання підприємств), що розробляє, виробляє і реалізує інноваційні продукти і (або) продукцію чи послуги, обсяг яких у грошовому вимірі перевищує 70 % його загального обсягу продукції і (або) послуг. Більша частина витрат на процесові інновації включаються до складу загальновиробничих витрат, у складі яких вони наприкінці місяця розподіляються між окремими видами продукції. Для обліку таких витрат слід ввести субрахунок 91-інновації. У випадку, якщо процесові інновації пов'язані зі збутом продукції та маркетингових інновацій, витрати на їх здійснення повинні обліковуватися на субрахунку 93-інновації і в подальшому відноситися на витрати періоду.

З метою оцінки прибутковості інноваційної діяльності облік доходів від реалізації інноваційної продукції, робіт, послуг також слід вести на субрахунках 70-інновації. Це підвищить рівень інфо-

рмаційного забезпечення управлінського персоналу стосовно інноваційної діяльності підприємства. Витрати на поліпшення засобів праці інноваційного характеру відносяться до складу капітальних витрат і відображаються на рахунку 15 «Капітальні інвестиції». Після введення об'єктів в експлуатацію вони переводяться до складу основних засобів (Д 10 «Основні засоби» К 15 «Капітальні інвестиції»), тобто збільшується первісна вартість об'єктів.

Іншим способом обліку інноваційних витрат є застосування субрахунку 941 «Витрати на дослідження та розробки» до рахунку 94 «Інші витрати операційної діяльності». Згідно П(С)БО 16, до цієї групи належать витрати на дослідження та розробку, відповідно до П(С)БО 8 «Нематеріальні активи». До складу «Інші витрати операційної діяльності» відносяться також признані штрафи, пеня, нестачі від псування цінностей, збитки від операційної курсової різниці, собівартість реалізованих виробничих запасів та інші витрати. Все це не сприяє інформативності фінансової звітності для управлінського персоналу стосовно інноваційної діяльності. У сучасному обліку не дозволяється капіталізувати витрати на дослідження та розробки, тобто навіть у випадку їх результативності витрати на їх проведення будуть віднесені до складу витрат періоду. Це відповідає вимогам міжнародних стандартів фінансової звітності та для оцінки прибутковості інновацій слід враховувати і такі витрати в управлінському обліку.

Частина витрат на дослідження та розробки, впровадження виробництва інноваційної продукції здійснюється за рахунок позикового капіталу. Витрати на сплату відсотків за користування такими коштами в управлінському обліку слід включати до складу витрат на здійснення інноваційної діяльності. Все це сприятиме обґрунтованій оцінці економічної ефективності тієї чи іншої інновації на підприємстві.

Иванова М. А.,

*аспірант кафедри бухгалтерського обліку і аудиту,
Кубанський державний університет, м.Краснодар, Росія*

КАК ИСЧИСЛЯЛСЯ ФИНАНСОВЫЙ РЕЗУЛЬТАТ В СРЕДНЕВЕКОВЬЕ

Как известно, современный бухгалтерский учет рассматривает 3 основных направления: финансовый результат, финансовое состояние хозяйствующего субъекта, движение финансовых пото-